

Jesu Kristi åpenbaring – nummer tretten

Krigen i himmelen og de siste dager: Avsløring av den profetiske tidslinjen i Åpenbaringen 12 og 13

Jeff Pippenger

2023-11-09

Vi har vært i ferd med å identifisere krigen i himmelen som er beskrevet i kapittel tolv i Johannes' åpenbaring. Ved å anvende prinsippet om Kristi karakter, som er Alfa og Omega, har vi nærmet oss krigen i himmelen i kapittel tolv som en typifisering av den krigen i himmelen som finner sted i «de siste dager». Uttrykket «de siste dager» i Bibelen og Profetiens Ånd betyr de siste dagene av den undersøkende dom.

Vi har identifisert de tre sataniske maktene i kapittel tolv og tretten, ikke som makter som finner sin oppfyllelse i fortidens historie, men som den moderne oppfyllelsen av de maktene som leder verden til Harmageddon. Dragen i kapittel tolv er De forente nasjoner, den katolske kirke, som skal gjenoppstå ved søndagsloven i De forente stater, er havdyret i kapittel tretten, og jorddyret med to horn er De forente stater.

Vi har påvist at den krigen som i kapittel tolv vanligvis forstås utelukkende som en fremstilling av Lucifers opprør i himmelen, i virkeligheten skildrer en krig som står for å finne sted i himmelrommet over jorden, med begynnelse ved den nært forestående søndagsloven i De forente stater. Vi har brukt tid på å påvise at det finnes en prøvelsesprosess fremstilt i Åpenbaringen tretten, vers elleve til sytten, som innebærer å gjenkjenne dannelsen av dyrets bilde. Dyrets bilde representerer kombinasjonen av kirke og stat, med kirken i kontroll over forholdet. Når kirken har kontrollen, bruker den deretter staten til å håndheve sine læresetninger og forfølge dem den definerer som kjettere. Den verdensomspennende prøvelsesprosessen som er forbundet med dannelsen av dyrets bilde, fullbyrdes først innenfor De forente stater. De profetiske kjennetegnene ved hver av de to prøvelsesprosessene er i det vesentlige de samme, enten det gjelder De forente stater eller verden.

Vi pekte på de to identiske periodene på ett tusen to hundre og seksti dager som gikk forut for og fulgte etter korset, som et annet vitne om identifikasjonen av to påfølgende prøvelsesprosesser knyttet til dyrets bilde ved verdens ende. Dannelsen av dyrets bilde i Amerikas forente stater mellom 11. september 2001 og den snart kommende søndagsloven går forut for dannelsen av dyrets bilde i De forente nasjoner etter den snart kommende søndagsloven. De ett tusen to hundre og seksti dagene av Kristi tjeneste fra Hans dåp til korset gikk forut for de ett tusen to hundre og seksti dagene av Hans disiplers tjeneste som fulgte etter korset. De to linjene, som begge inneholder to perioder som representerer identiske prøver i hver periode, fremstiller temaet om enten Kristi bilde eller antikrists bilde.

De tolv hundre og seksti dagene av Kristi tjeneste, som endte ved korset, begynte da Den Hellige Ånd steg ned ved hans dåp, i samsvar med den mektige engelen i Åpenbaringen atten som steg ned

den 11. september 2001.

«Hvorfra kommer det ord at jeg har erklært at New York skal skylles bort av en flodbølge? Dette har jeg aldri sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygningene som reiste seg der, etasje på etasje: 'Hvilke fryktelige scener vil ikke finne sted når Herren reiser seg for å ryste jorden med voldsom kraft! Da skal ordene i Åpenbaringen 18:1–3 bli oppfylt.' Hele det attende kapittel i Åpenbaringen er en advarsel om det som kommer over jorden. Men jeg har ikke fått noe særlig lys angående det som skal komme over New York, bare at jeg vet at de store bygningene der en dag vil bli kastet ned ved Guds makts vending og omveltning. Ut fra det lys som er gitt meg, vet jeg at ødeleggelse er i verden. Ett ord fra Herren, ett berøring av hans veldige makt, og disse massive byggverkene vil falle. Scener vil finne sted hvis fryktelighet vi ikke kan forestille oss.» Review and Herald, 5. juli 1906.

Perioden på ett tusen to hundre og seksti dager i Kristi historie, som endte ved korset, representerer den tidsperioden som avsluttes ved den snart kommende søndagsloven. Korset er et forbilde på søndagsloven. Begge er symboler på dom. Begge representerer den kommende nasjonale undergang for den nasjonen hvor domshendelsen finner sted. Begge fant sted i Judas herlige land. I Kristi historie var det Judas bokstavelige herlige land, og ved søndagsloven er det Judas åndelige herlige land, Amerikas forente stater. Ved korset ble Kristus løftet opp for å dra alle mennesker til seg.

Og jeg, når jeg blir løftet opp fra jorden, vil dra alle til meg. Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle dø. Johannes 12:32, 33.

Ved søndagsloven blir banneret til de hundre og førtifire tusen løftet opp for å dra alle mennesker til Kristus.

Og han skal løfte opp et banner for folkeslagene i det fjerne og plystre på dem fra jordens ende; og se, de skal komme med hast, hurtig. Jesaja 5:26.

Perioden på ett tusen to hundre og seksti dager i Kristi historie som følger etter korset, ender med at Mikael står frem ved steiningen av Stefanus.

Men han, full av Den Hellige Ånd, så fast opp mot himmelen og så Guds herlighet og Jesus stående ved Guds høyre hånd, og sa: Se, jeg ser himlene åpnet og Menneskesønnen stående ved Guds høyre hånd. Apostlenes gjerninger 7:55, 56.

De symbolske førtito månedene i den siste prøvetiden under dyrets bilde ender idet Mikael står fram og markerer avslutningen på menneskenes nådetid.

Og på den tid skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står opp for ditt folks barn; og det skal komme en trengselstid, slik det ikke har vært siden det fantes et folk, like til den samme tid. Og på den tid skal ditt folk bli frelst, hver og en som blir funnet innskrevet i boken. Daniel 12:1.

Den fullstendige historien om begge prøvingsprosessene knyttet til dyrets bilde inneholder andre indre profetiske vitnesbyrd. Riktig forstått – og jeg erkjenner at få personer forstår denne sannheten

– begynte imidlertid den første prøvingsprosessen knyttet til dyrets bilde, som blir oppfylt i De forente stater, den 11. september 2001, da det tredje ve ankom historien. Søndagsloven, der denne første prøvingsprosessen knyttet til dyrets bilde ender, markerer ankomsten av det tredje ve som dom over De forente stater for vedtakelsen av søndagsloven. På den tiden oppfyller ankomsten av det tredje ve nasjonenes vrede, til oppfyllelse av Åpenbaringen 11, vers 18, og den første omtalen av islams rolle i å vekke nasjonenes vrede i Bibelens profeti.

Og han skal være en villmann; hans hånd skal være mot hver mann, og hver manns hånd mot ham; og han skal bo like overfor alle sine brødre. 1 Mosebok 16:12.

Den snart kommende søndagsloven er avslutningen på den første prøvetiden, og også begynnelsen på den siste prøvetiden. Den siste prøvetiden ender når nådetiden for menneskene avsluttes, og på det tidspunkt blir de fire vindene, som er et symbol på det tredje ve, fullt ut sluppet løs.

«Da Frelseren så i det jødiske folk en nasjon skilt fra Gud, så Han også en bekjennende kristen kirke forenet med verden og pavedømmet. Og slik Han sto på Oljeberget og gråt over Jerusalem inntil solen sank bak de vestlige høyder, slik gråter Han over og bønnfaller syndere i disse siste øyeblikk av tiden. Snart vil Han si til englene som holder de fire vinder: 'Slipp plagene løs; la mørke, ødeleggelse og død komme over dem som overtrer min lov.' Vil Han bli nødt til å si til dem som har hatt stort lys og stor kunnskap, slik Han sa til jødene: 'Hadde du bare kjent, du også, i denne din dag, det som tjener til din fred! Men nå er det skjult for dine øyne'?» Review and Herald, 8. oktober 1901.

I Kristi historie begynte det første veimerket i den første perioden på tolv hundre og seksti dager ved hans dåp, som var et symbol på hans død og oppstandelse. Den perioden endte ved hans død og oppstandelse, som samtidig innledet den siste perioden på tolv hundre og seksti dager. Den perioden endte med Stefans død og lovede oppstandelse.

Den historiske linjen som representerer Kristi bilde, har den samme profetiske strukturen som den historiske linjen som representerer antikrists bilde.

I Skriftene er Kristus den sanne kongen i nord, og det har alltid vært Satans hensikt å styrte og forfalske Kristi kongelige myndighet.

Hvor er du falt fra himmelen, du Lucifer, morgenrødens sønn! Hvor er du hugget ned til jorden, du som felte folkene! For du sa i ditt hjerte: Til himmelen vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone; jeg vil også sitte på forsamlingens berg, lengst oppe i nord; jeg vil stige opp over skyenes høyder; jeg vil gjøre meg lik Den Høyeste. Jesaja 14:12–14.

«Nordens sider» er Jerusalem, den store Konges by, hvor hans helligdom er.

En sang og salme for Korahs sønner. Stor er Herren og høylovet i vår Guds by, på hans hellige berg. Fagert hever det seg, all jordens glede, er Sions berg, på nordsiden, den store Konges by. Salme 48:1, 2.

I Skriftene blir de jordiske «kongene i nord» alltid framstilt som fiender av Guds folk. De representerer Satans forsøk på å forfalske den sanne kongen i nord, som sitter på sin trone i Jerusalem, som er det høye nord. Den linjen som representerer to prøvelsesprosesser for dyrets bilde, og som løper parallelt med linjen med to prøvelsesprosesser for Kristi bilde, har et tredje vitne i temaet om Satans forsøk på å være kongen i nord som hersker over Guds folk.

I 723 f.Kr. førte kongen i nord, slik han var representert ved Assyria, Israels nordlige ti stammer i fangenskap som oppfyllelse av 3 Mosebok tjuseks' «sju tider». Tolv hundre og seksti år senere, i 538, overgav kongen i nord, på det tidspunkt i historien representert ved det bokstavelige hedenske Roma, tronen til det pavelige Roma, som deretter ble den åndelige kongen i nord i ytterligere tolv hundre og seksti år. Denne andre perioden på tolv hundre og seksti år endte i 1798, da den åndelige romerske kongen i nord fikk et dødssår. Da pavedømmet fikk sitt dødssår i 1798, var det et forbilde på prøvetidens avslutning for menneskene, når det gjenoppstående pavedømmet til sist og for alltid går sin ende i møte, uten at noen hjelper ham.

Og han skal reise sitt palass' telt mellom havene på det herlige hellige fjell; men han skal gå sin ende i møte, og ingen skal hjelpe ham. Og på den tid skal Mikael stå fram, den store fyrste som står som vern for ditt folks barn; og det skal komme en trengselstid, slik det ikke har vært siden det fantes noe folk, helt til den samme tid. Og på den tid skal ditt folk bli frelst, hver og en som blir funnet oppskrevet i boken. Daniel 11:45, 12:1.

De «sju tider» i 3. Mosebok 26, som tilsvarer to tusen fem hundre og tjue år, identifiserer Assyria som kongen i nord i 723 f.Kr., og som kongen i nord erobret han det «nordlige» riket i det gamle Israel. Fra dette tidspunkt av trampet hedenskapet, fra Assyria og videre til det hedenske Roma, ned Guds folk, «hæren» i Daniel 8:13, i ett tusen to hundre og seksti år. I 538 ble den bokstavelige romerske kongen i nord profetisk erobret av den åndelige romerske kongen i nord, som trampet ned Guds åndelige Israel i ytterligere ett tusen to hundre og seksti år. Den andre perioden med nedtramping endte da den åndelige romerske kongen i nord fikk sitt dødelige sår i 1798.

I rekken av bildet av Kristus er midtpunktet korset, hvor døden blir identifisert. I de to periodene av prøven ved dannelsen av dyrets bilde er midtpunktet landdyrets død. I rekken av den forfalskede kongen i nord er midtpunktet den bokstavelige kongen i nords død.

Disse linjene representerer tre bibelske vitner, som hver inneholder to påfølgende tidsperioder innenfor én tidsperiode. Hvert midtpunkt er markert ved fysisk død, eller ved døden til et rike i bibelprofetien. Når det gjelder Kristus, var midtpunktet Hans død og oppstandelse. Når det gjelder dyrets bilde, er midtpunktet døden til jorddyret, det sjette riket i bibelprofetien, ved søndagsloven. Når det gjelder linjen til den forfalskede kongen i nord, representerer midtpunktet døden til den bokstavelige romerske kongen i nord, det fjerde riket i bibelprofetien.

De to vitnene i Åpenbaringen elleve representerer, ifølge Søster White i The Great Controversy, Guds Ord. Kristus er Guds Ord. Disse to vitnene ble gitt makt til å profetere i tusen to hundre og seksti dager, kledd i sekkestrie. Deretter ble de drept på gaten og stod ikke opp igjen på tre og en halv dag. «Tusen to hundre og seksti dager» og «tre og en halv dag» er begge symboler på ørkenperioden på tolv hundre og seksti år. De begynte med en bemyndigelse, hvor de profeterte

kledd i sekkestrie, som endte i død. Deretter var de for den samme profetiske perioden tause og ikledd død, inntil de ble oppreist for å framføre den tredje engels advarsel, som kunngjør prøvetidens avslutning.

Disse fire profetiske linjene tilsvarer fire vitner. Den profetiske strukturen til hvert av de fire vitnene er identisk. Tidsperiodene i hver av de åtte periodene, med unntak av perioden fra 11. september 2001 til den snart kommende søndagsloven, som finnes i de fire linjene, er profetisk identiske. Hvert midtpunkt representerer en eller annen form for død. To av linjene omhandler Kristus, enten som Hans bilde eller som Guds Ord. De to andre linjene representerer antikrist, enten som hans ønske om å forfalske Kristus som kongen i nord, eller å forfalske Kristi styresett.

I vår neste artikkel vil vi forsøke å sammenføre de hundre og førtifire tusen med slaget i den første himmel. Kjære leser, eller lytter: Enten du nekter å se disse sannhetene, eller du ser dem, må det påpekes at den informasjonen som blir lagt frem i alle disse artiklene, blir identifisert og deretter underbygget og opprettholdt gjennom anvendelsen av å bruke begynnelsen på en ting for å identifisere enden på en ting. Dette er Alfa og Omegas profetiske signatur, og er et stort element i Jesu Kristi åpenbaring som nå blir avforseglet.

De skjulte ting hører Herren vår Gud til; men de ting som er åpenbart, hører oss og våre barn til for evig, for at vi skal gjøre etter alle ordene i denne lov. 5 Mosebok 29,29.